Ανακοίνωση της ΠΕΝΕΝ



Συμμαχία εργοδοτικού – κυβερνητικού και κομματικού συνδικαλισμού για την αποκλιμάκωση των αγώνων

Έπειτα από αίτημα του Δ.Σ της ΠΕΝΕΝ πραγματοποιήθηκε η συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΠΝΟ στις 22/10/2019.

Στην παρέμβασή του ο Πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ ανάμεσα στα άλλα τόνισε:

Η απεργία της 24/9/2019 έγινε παρά και ενάντια στην θέληση της πλειοψηφίας της ΠΝΟ η οποία σύρθηκε σε αυτή χωρίς να την πιστεύει, χωρίς να κάνει το παραμικρό για την προετοιμασία, την οργάνωση και την περιφρούρησή της.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα το κλείσιμο των γραφείων της Ομοσπονδίας, η άρνησή τους να τοποθετηθούν επί της δικαστικής απόφασης που κήρυξε παράνομη την απεργία, ενώ ο Γ.Γ. Γ.Χαλάς κρύφτηκε για να μην παραλάβει την δικαστική απόφαση και ακολούθως εξαφανίστηκε τόσο την προηγούμενη όσο και την ημέρα της απεργίας.

Στην απεργία στις 2/10/2019 κατάφεραν και πήραν κατά πλειοψηφία απόφαση μη συμμετοχής στην απεργία προσαρμοζόμενοι στην γραμμή και την κατεύθυνση κυβέρνησης και εφοπλιστικού κεφαλαίου όπου λυσσαλέα παρενέβησαν για άλλη μια φορά δικαστικά βγάζοντας και αυτή την απεργία παράνομη και παράλληλα τα πρακτορεία τους έκοβαν εισιτήρια μέχρι την τελευταία στιγμή με στόχο την σύγκρουση των επιβατών με τους

απεργούς και τις δυνάμεις της περιφρούρησης.

Στην συνέχεια ο Πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ απάντησε στην επικρατούσα αντίληψη των δυνάμεων του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού ότι δήθεν “το πολυνομοσχέδιο δεν αφορά τους Ναυτεργάτες”.

Μέσα από το συντεχνιακό δόγμα υπηρετείται η εκάστοτε κυβερνητική πολιτική, ο συντεχνιασμός είναι η υποταγή του κινήματος στην πολιτική του κεφαλαίου διότι με αυτόν τον τρόπο διασπά την ενότητα και την κοινή τους δράση και αποτελεί βούτυρο στο ψωμί η αναπαραγωγή στις γραμμές του συνδικαλιστικού κινήματος αυτής της αντιδραστικής θεωρίας.

Σημείωσε ότι η ΠΕΝΕΝ τόσο στην απεργία στις 24/9 όσο και στις 2/10 ήταν το μοναδικό Σωματείο που πραγματοποίησε δεκάδες συσκέψεις στα καράβια για την ενημέρωση των Ναυτεργατών, απέκρουσε την δικαστική παρέμβαση , την εφοπλιστική τρομοκρατία και ανέδειξε ότι οι εργατικοί αγώνες, τα δίκαια αιτήματα δεν μπορούν να υποτάσσονται σε δικαστικές αποφάσεις οι οποίες εξυπηρετούν τους σχεδιασμούς κυβέρνησης – κεφαλαίου στην σφοδρή επίθεση που έχουν εξαπολύσει και υλοποιούν σε αυτή την φάση με το νομοσχέδιο τερατούργημα χτυπώντας τις ΣΣΕ, τα συνδικαλιστικά δικαιώματα και τις ελευθερίες και παρέχει νέα σκανδαλώδη προνόμια στο κεφάλαιο ώστε αυτό και θεσμικά να έχει εγγυημένη την υψηλή κερδοφορία του.

Η ΠΕΝΕΝ είχε καθοριστική συμβολή στην επιτυχία αυτών των απεργιών καθώς επίσης με την εργατική αλληλεγγύη που εκφράστηκε σε αυτές τα σχέδια κυβέρνησης – εφοπλιστών οδηγήθηκαν σε αποτυχία.

Μετά τις 2/10 οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ, που στήριξαν και αυτές αποφασιστικά την απεργία στις 24/9/2019, αναδιπλώθηκαν, υποχώρησαν και επέβαλαν στις οργανώσεις τους την αποκλιμάκωση των αγώνων, περιορίστηκαν σε συλλαλητήριο το οποίο είναι τραγικά αναντίστοιχο με την βάρβαρη επίθεση που γίνεται με τις διατάξεις του πολυνομοσχεδίου και στην πράξη για 22 μέρες καλλιέργησαν την ηττοπάθεια με επιχειρήματα και απόψεις που ανήκουν ιδεολογικά – πολιτικά στις δυνάμεις του εργοδοτικού – κυβερνητικού συνδικαλισμού ότι “οι εργαζόμενοι δεν θα μπορέσουν να τραβήξουν σε μια τρίτη απεργία μέσα σε ένα μήνα”!!!

Όμως με μεγάλη ευκολία, υπερβάλλοντα ζήλο και χωρίς σε πολλές περιπτώσεις να συνεδριάσουν τα όργανα των συνδικάτων προσέτρεξαν να στηρίξουν την απόφαση στις 2/10

με την οποία η διορισμένη διοίκηση της ΓΣΕΕ (μετά την άθλια απεργοσπαστική στάση της στην απεργία στις 24/9/2019) αναζητούσε αγωνιωδώς τον τρόπο να βγει από την απομόνωση, την περιθωριοποίηση και να αποκτήσει ξανά νομιμοποιητική έκφραση μέσα στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Αυτό το χέρι βοηθείας το προσέφεραν, χωρίς ταυτόχρονα να έχουν κανέναν σχεδιασμό κλιμάκωσης με δεδομένο ότι το πολυνομοσχέδιο ήταν γνωστό σε όλους ότι θα έρθει στην Βουλή για ψήφιση έως τις 23- 24 Οκτώβρη 2019.

Χαρακτηριστικό αλλά και κραυγαλέο παράδειγμα της γραμμής των δυνάμεων του κομματικού συνδικαλισμού, όπως ανέφερε ο Πρόεδρος της ΠΕΝΕΝ, είναι η θέση και η στάση των Προεδρείων ΠΕΜΕΝ – ΠΕΕΜΑΓΕΝ – ΣΤΕΦΕΝΣΩΝ στον χώρο της Ναυτεργασίας.

Στις 11/10/2019 η ΠΕΝΕΝ ζητάει την επείγουσα σύγκληση της Ε.Ε της ΠΝΟ προκειμένου να συζητηθεί το αίτημά της για κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων για τις 23/10 ενώ στις 18/10 έπειτα από σκόπιμη κωλυσιεργία και καθυστέρηση συνέρχεται η Διοίκηση του Ε.Κ.Πειραιά στην οποία ο φερόμενος ως επικεφαλής των τριών σωματείων Ευαγγελάκης Θανάσης και ο οποίος εμφανίζεται ως ηγετικό στέλεχος του ΠΑΜΕ, σχολιάζοντας την πρόταση για απεργιακή κινητοποίηση δηλώνει: “πρέπει να λάβεις υπόψη την πρόθεση του κόσμου για απεργία, αν δεν ακούσης τον κόσμο και απλά προκηρύξεις απεργία τότε αυτό είναι τυχοδιωκτισμός”

Το ίδιο αυτό πρόσωπο δήλωνε στην συνεδρίαση της ΠΝΟ στις 21/10 ότι μπορεί και πρέπει να γίνει η απεργία της Ομοσπονδίας στις 24/10, προφανώς εδώ, όχι 10 ημέρες που κατατέθηκε η πρόταση της ΠΕΝΕΝ στο Ε.Κ.Πειραιά αλλά δυο μέρες πριν, δεν είναι τυχοδιωκτισμός να ζητάει απεργία.....

Στην απέλπιδα προσπάθειά του να μαζέψει την φαιδρή επιχειρηματολογία του κατέληξε στο ότι άλλο πράγμα είναι το Ε.Κ. Πειραιά και άλλο η ΠΝΟ αναφορικά με την γνώμη που εκφράζει.....

Προφανώς όταν έχεις 13 μέρες μπροστά σου για την απεργία ο χρόνος είναι ανεπαρκής ενώ όταν έχεις δύο είναι επαρκέστατος!!!

Αυτή είναι η φαιδρή έως εξευτελισμένη λογική η οποία όμως ουδεμία σχέση έχει με σοβαρή και αξιόπιστη τακτική που αφορά τους αγώνες.

Προφανής ο σκοπός τους , εκεί που ήταν καθοριστική η θέση του ΠΑΜΕ (ΕΚΠ) αναμασάμε τα

περί δυσκολιών ενώ εκεί που γνώριζαν ότι δεν θα βγεί η απεργία (ΠΝΟ) δεν θα επιτρέψουμε στην ΠΕΝΕΝ να βγει αριστερότερα από εμάς…….

Εάν αυτό δεν ονομάζεται τυχοδιωκτισμός…. αφήνουμε στην κρίση των εργαζομένων και των Ναυτεργατών να κρίνουν και να σχολιάσουν την σοβαρότητα των επιχειρημάτων τους τα οποία μόνο γέλια μπορούν να προκαλέσουν.

Εξάλλου ποιός είναι τυχοδιώκτης το απέδειξαν όταν στην απόφαση της ΠΕΝΕΝ για Παμπειραϊκή απεργία στις 2/10/2019 για να φανούν ότι δήθεν αυτοί έχουν δυνάμεις μεγαλύτερες πρόσθεσαν στην απεργία και το λιμάνι της Ραφήνας στο οποίο δεν είχαν μισό άτομο να στηρίξει από μέσα την απεργία και το χειρότερο όλων δεν είχαν και τις δυνάμεις να την περιφρουρήσουν με αποτέλεσμα να θέσουν με τον τρόπο αυτό σε κίνδυνο όχι μόνο την απεργία στην Ραφήνα αλλά και αυτή του Πειραιά!!!

Εξάλλου η γύμνια, η ανικανότητα, η κατάντια και ο ξεπεσμός τους αποδεικνύεται περίτρανα όταν επί δεκαετίες στην ποντοπόρο ναυτιλία (εκεί που απασχολείται το 90% του κλάδου τους) έχουν σταματήσει οποιαδήποτε αγωνιστική δράση και σε ανταπόδοση το κομπραδόρικο εφοπλιστικό κεφάλαιο τους διαθέτει εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ σε χορηγίες και διαφημίσεις ακόμη και στο “ταξικό” περιοδικό τους!!!

Ακόμη και σε αυτές τις δύο τελευταίες απεργίες που συμμετείχαν έχουν τέτοια “θετική άποψη” για αυτούς τα πληρώματα που φέρονται ότι εκπροσωπούν που δεν τόλμησαν να επισκεφτούν το μηχανοστάσιο έστω και ενός πλοίου τις ημέρες της απεργίας…..

Κατά τα λοιπά η απεγνωσμένη προσπάθειά τους να εμφανιστούν ως “ιδιοκτήτες” του αγωνιστικού κινήματος των Ναυτεργατών καταρρίπτεται επί σειρά ετών και εκείνο που μένει είναι η άσφαιρη αντιεφοπλιστική ρητορική τους η οποία ουδόλως όπως φαίνεται ενοχλεί τους εφοπλιστές….